UDKAST TIL SPØRGESKEMA TIL NÆSTFORMAND FOR KOMMISSIONEN, JACQUES BARROT

1. EU's politikker for oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bevarer selv efter Lissabontraktaten deres særpræg i forhold til EU's andre politikker. Dette beror navnlig på, at disse politikker vedrører områder, der i første række er og fortsat vil være knyttet til udøvelse af national suverænitet, hvilket begrunder den rolle, der er tildelt Det Europæiske Råd, medlemsstaternes ret til at tage lovgivningsinitiativer og inddragelsen af de nationale parlamenter, ikke blot i fastlæggelsen, men også evalueringen af disse politikker.

Hvilken rolle agter De at spille i denne sammenhæng for at lette Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige og politiske arbejde, både når det gælder adgangen til de nødvendige oplysninger og et effektivt samarbejde med Rådet og de nationale parlamenter? Hvilke foranstaltninger agter De at træffe for at sikre, at medlemsstaterne i fuldt omfang gennemfører Den Europæiske Unions lovgivning i national ret og anvender den korrekt inden for de tidsfrister, der er fastsat? Når det gælder internationale aftaler, er De da villig til i overensstemmelse med rammeaftalen mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen at underrette Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om, hvordan disse forhandlinger skrider frem, og gøre tredjelande opmærksom på, at De er forpligtet til at underrette Europa-Parlamentet herom?

2. Når Lissabontraktaten er ratificeret, får chartret bindende virkning, og EU tiltræder den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Som Kommissionen allerede har givet udtryk for, drejer det sig ikke blot om at beskytte de grundlæggende rettigheder, men også om at fremme dem både ved fastlæggelsen af nye politikker og ved nyorienteringen af EU's regelværk, navnlig når det gælder bekæmpelse af forskelsbehandling, fremme af menneskets værdighed og styrkelse af EU-borgernes rettigheder.

Hvad agter De at gøre for at puste nyt liv i Kommissionens arbejde og det interinstitutionelle samarbejde, når det gælder de grundlæggende rettigheder, indtil udløbet af mandatperioden? På baggrund af Deres opgave som koordinator for gruppen af kommissionsmedlemmer for beskyttelse af de grundlæggende rettigheder agter De da at fremskynde det nye horisontale direktiv om bekæmpelse af enhver form for forskelsbehandling (artikel 13 i EF-traktaten), således at Europa-Parlamentet kan behandle det inden valgperiodens udløb? Er Kommissionen villig til regelmæssigt at underrette Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om krænkelser af de grundlæggende rettigheder i EU? Agter De at styrke de relevante tjenestegrene i Kommissionen og gøre evalueringen af, hvordan nye lovgivningsinitiativer indvirker på de grundlæggende rettigheder, mere gennemskuelig?

3. På baggrund af globaliseringen vil Den Europæiske Union skulle spille en stadig større rolle inden for migrationspolitikken, og Lissabontraktaten åbner mulighed for,

at Europa-Parlamentet kan lovgive, både når det gælder lovlig indvandring og modtagelses- og integrationspolitikken.

Hvordan agter Kommissionen i lyset af de mål, som Det Europæiske Råd har fastsat, at sikre en ny strategi for beskyttelse af EU's ydre grænser, fastlægge ensartede vilkår for indvandreres indrejse og ophold, fremme deres integration og de rettigheder, der er knyttet til unionsborgerskabet, samtidig med at man søger at modvirke det stigende fænomen med udnyttelse af personer (både indvandrere og andre) og menneskehandel og ligeledes sikrer fri bevægelighed for Unionens borgere, forebygger vilkårlig indsamling af personoplysninger og bekæmper alvorlig kriminalitet og terrorisme?

4. I henhold til Lissabontraktaten skal politisamarbejde og retligt samarbejde behandles i henhold til den fælles beslutningsprocedure og under Domstolens kontrol. Det er fastsat, at retsakter, der allerede er vedtaget på dette område, kan tages op til revision inden for fem år efter traktatens ikrafttræden.

Er De på baggrund af, at EU's regelværk på disse områder er meget uafbalanceret, og at der er tale om vigtige områder for borgerne og medlemsstaterne, villig til at indlede det forberedende arbejde med henblik på at forelægge forslag om databeskyttelse, retssikkerhedsgarantier, bekæmpelse af terrorisme og gensidig anerkendelse inden for det retlige og politimæssige samarbejde, så snart Lissabontraktaten er trådt i kraft?

5. Den endelige vedtagelse af forordningerne om lovvalgsregler for konktraktlige forpligtelser og for forpligtelser uden for kontraktforhold ("Rom I" og "Rom II"), direktivet om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område, forordningen om indførelse af en europæisk procedure for betalingspåbud, forordningen om indførelse af en europæisk procedure for krav af mindre værdi og forordningen om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er vigtige etaper i skabelsen af et fælles retsområde i Den Europæiske Union.

Er de foranstaltninger, der hidtil er vedtaget på disse områder, efter Deres opfattelse tilstrækkelige? Hvilke yderligere initiativer kunne man forestille sig? Hvilke prioriteringer og mål skal der efter Deres opfattelse forfølges i de kommende år for at fremme et europæisk civilretligt område som fastsat i Tampere-dagsordenen og Haag-programmet? Agter De at fremme harmoniseringen af privatretten på de områder, der er knyttet til markedsintegrationen, som f.eks. handelsretten eller aftaleretten? Hvordan vil De styrke den europæiske dimension i uddannelsen af advokater og dommere?